

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.999 van 28 april 2015
in de zaak A. 213.725/XII-7748**

In zake: de NV MAES ELEKTRO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ivan Reyns
kantoor houdend te 9120 Beveren
Grote Baan 68
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de CVBA EANDIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frederik Vandendriessche
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van de “beslissing van Eandis cvba [...] van 27 augustus 2014 betreffende de overheidsopdracht ‘Openbare verlichting, bovengrondse netten en Aanverwante Werken’ – dossier EAN13AW059 met betrekking tot de percelen 1 en 2”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.749 van 14 oktober 2014 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Het genoemde arrest is op 16 oktober 2014 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 8 december 2014 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van het geding is te dezen van toepassing.

IV. Kosten

6. Met een beslissing van 24 september 2014 van de verwerende partij is de bestreden beslissing ingetrokken. In die omstandigheden past het de kosten inzake het rolrecht ten laste van de verwerende partij te leggen.

V. Rechtsplegingsvergoeding

7.1. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding, “van 1.400 Euro, zijnde het basisbedrag voor overheidsopdrachten”.

7.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ is krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige.

Dit artikel 67, § 1, bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de

intrekking van de bestreden beslissing als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is er geen reden om over te gaan tot een verhoging van het in voormeld artikel 67, § 1 bepaalde basisbedrag van 700 euro dat ook geldt voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten. Overigens is de gevoerde procedure door de intrekking beperkt gebleven tot de redactie van het verzoekschrift en de verzoekende partij voert geen omstandigheden aan die tot een andere beoordeling zouden moeten leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 april 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Bovin